

Î N C H E I E R E

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ghidiu Boris,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Ruslan
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tigrii de Veghe” și Ghidiu Boris cu
privire la repararea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de Sîrbu Ruslan, casată hotărârea din 27 octombrie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 3 august 2016, Sîrbu Ruslan s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de
chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tigrii de Veghe” și
Ghidiu Boris cu privire la repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a reiterat că la 3 iunie
2016 între Sîrbu Ruslan și Ghidiu Boris, în calitate de angajat al Societății cu
Răspundere Limitată „Tigrii de Veghe”, a fost încheiat verbal un contract de prestări
servicii.

În temeiul contractului încheiat verbal, părții s-au obligat să asigure securitatea
și integritatea automobilului de model Chevrolex Trax, cu n/î LIW 787 ce aparține lui
Sîrbu Ruslan pentru un termen de 10 zile, iar acesta din urmă s-a obligat să achite
suma de 150 lei. La data preluării automobilului de către prestator nu s-a asigurat o
pază eficientă și efectivă a acestuia întrucât automobilul a fost deteriorat.

Reclamantul consideră că întrucât Ghidiu Boris nu este angajat al întreprinderii
Societății cu Răspundere Limitată „Tigrii de Veghe”, fapt care s-a constatat ulterior,
contractul de prestări servicii a fost încheiat între două persoane fizice, și anume între
Sîrbu Ruslan și Ghidiu Boris.

La momentul încheierii contractului Ghidiu Boris și-a efectuat în carnetul său
niște notițe.

Astfel, reclamantul consideră că, Ghidiu Boris și Societatea cu Răspundere
Limitată „Tigrii de Veghe” sunt subiecți ai raportului material litigios și ambele părți

în mod solidar urmează să reparare prejudiciul ca urmare a inacțiunilor și neglijenței manifestate vis a vis de prestarea serviciilor de pază la care s-a obligat contractual.

Reclamantul solicită încasarea în mod solidar din contul Societății cu Răspundere Limitată „Tigrii de Veghe” și Ghidiu Boris în beneficiul lui Sîrbu Ruslan a sumei de 13500 de lei cu titlu de prejudiciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea depusă de Sîrbu Ruslan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 7 noiembrie 2017, Sîrbu Ruslan reprezentat de avocatul Mazarenco Grigorii, a declarat apel împotriva hotărârii din 27 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii menționate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În cadrul examinării apelului, reprezentantul apelantului Sîrbu Ruslan, avocatul Bargan Valeriu a menționat că renunță la pretențiile formulate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Tigrii de Veghe” și a solicitat încasarea de la Ghidiu Boris a sumei de 13500 de lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel declarată de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele lui Sîrbu Ruslan.

S-a casat hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani, fiind pronunțată o hotărâre nouă prin care :

S-a admis renunțul reclamantului Sîrbu Ruslan la acțiune față de Societatea cu Răspunde Limitată „Tigrii de Veghe”.

S-a admis acțiunea lui Sîrbu Ruslan împotriva lui Ghidiu Boris.

S-a încasat de la Ghidiu Boris în beneficiul lui Sîrbu Ruslan 13500 (treisprezece mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu material, 405 (patru sute cinci) lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat în prima instanță, 304 (trei sute patru) lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat în apel.

Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat că între părți au existat relații de prestării servicii, iar nerespectarea formei scrise a actului juridic nu atrage nulitatea lui.

Or, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului, astfel, la caz, forma nu este o condiție de valabilitate.

De asemenea instanța a reținut că, la momentul documentării accidentului de către organul de poliție au fost efectuate poze din carnetul personal al paznicului Ghidiu Boris, potrivit cărora se constată faptul că, ultimul a notat în carnetul său numărul de înmatriculare a mașinii, data de 3-18 iunie, suma de 150 lei și semnătura acestuia, ceea ce denotă existența relațiilor de prestării servicii dintre Sîrbu Ruslan și Ghidiu Boris.

La 14 februarie 2019, Ghidiu Boris a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 27 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani,

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel este adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, concluziile fiind superficiale.

Recurentul a invocat că nu a fost prezent la examinarea cauzei, deoarece starea de sănătate nu îi permite. Anume din acest motiv nu a avut posibilitatea de a se apăra în instanță. A afirmat că niciodată nu a activat la Societatea cu Răspunde Limitată „Tigrii de Veghe” și în acest sens nu a fost remunerat. Nu și-a luat angajament în scris pentru a supraveghea automobilul lui Sîrbu Ruslan.

Astfel, recurentul consideră că probele prezentate în cadrul examinării cauzei au fost interpretate eronat de către instanțele investite cu judecarea fondului, iar decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Examinând apelul, instanța de apel a încălcat intimatului dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil.

Prin referința depusă la 10 aprilie 2019, Sîrbu Ruslan a indicat că obiecțiile recurentului formulate în recurs sunt neîntemeiate și nu se încadrează în prevederile 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. În cererea de recurs recurentul nu a invocat circumstanțele ce ar demonstra încălcările comise de către instanța de apel sau la soluționarea greșită.

În opinia intimatului la examinarea apelului instanța a analizat sub toate aspectele motivele apelului și a dat un răspuns clar acestora. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 noiembrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat participanților la proces copia deciziei motivate, la 17 decembrie 2018, însă la materialele dosarului lipsesc date referitoare la recepționarea acesteia.

Cererea de recurs a fost declarată la 14 februarie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ghidiu Boris, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ghidiu Boris.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari